

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200270
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8822200270.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: J. R., X.. XX. XX. XXXX, V. L. R. X. H.E. XX/X, XXX XX Y. X. V., zastúpený: WEBBER LEGAL, s.r.o. so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO 50 680 552 o zaplatenie 8.860,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 8860,29 eur s príslušenstvom. Podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 21.06.2018 Zmluvu č. 3017540818 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil

svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlásil podaním zo dňa 14.02.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 8 860,29 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 517,18 EUR, z riadneho úroku vo výške 332,48 EUR, z úroku z omeškania vo výške 10,63 EUR, z poplatkov vo výške 0,00 EUR a z poistenia splátok vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 EUR Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 8 860,29 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 8 517,18 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 332,48 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 10,63 EUR. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka „Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.“ Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka „Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.“ S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa ustanovenia čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“ Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku „Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.“ Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.11.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky nasledovne: 5% ročne zo sumy 8 517,18 EUR od 10.11.2021 do zaplatenia.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vo svojom pomerne rozsiahlom písomnom vyjadrení okrem iného k veci samej uviedol, že spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., je postupník, ktorý údajne nadobudol pohľadávku od spoločnosti Tatra banka, a. s., sídlo Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686

930 (ďalej ako „Pôvodný veriteľ alebo „Postupca“). Žalobca v žalobe síce tvrdí, že „Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlásil podaním zo dňa 14.02.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. „Pokiaľ žalobca v žalobe prednáša skutkové tvrdenia o tom, že „Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“, máme za to, že tvrdenia žalobcu o „opakovaných výzvach“ a „upozorňovaní na uplatnenie práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“ sú len vágne tvrdenia, nakoľko nie je zrejmé, o aké konkrétne právne úkony ide, z akého dátumu, ako boli žalovanému údajne doručované, a tak tieto skutkové tvrdenia ani nie sú konkrétnymi skutkovými tvrdeniami tak, ako to vyžaduje CSP, a preto žalovaný ani nemá čo konkrétne popierať. Navyše, tieto tvrdenia nie sú ani len podporené dôkazmi. Z dôvodov právnej istoty však žalovaný popiera doručenie takýchto výziev. V zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaný poukázal, že predpokladom platného zosplatenia sp. úveru podľa platnej legislatívy (ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Z. z.) je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a že toto upozornenie ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi doručený (ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.). V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, (zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007), z ktorého vyplýva: „Pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu v súdnom konaní musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na pošte. „Žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, tak nielenže neunesol dôkazné bremeno, ale dokonca ani len bremeno tvrdenia k tomu, že by Postupca splnil svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a že tento právny úkon bol v súlade s platnou právnou úpravou a súdnou praxou žalovanému riadne doručený, resp. čo i len odoslaný. Súd koná o podanej žalobe, teda o uplatnených prostriedkoch procesného útoku - skutkových tvrdeniach žalobcu. Nakoľko žalobca netvrdí žiadne skutkové tvrdenie ani neoznačil žiaden dôkaz o tom, či a ako si postupca splnil svoju povinnosť uvedenú vyššie a konečná splatnosť podľa Zmluvy bola 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 Zmluvy, máme za to, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia, že pôvodný veriteľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a teda že pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka (ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.). Vzhľadom na uvedené nemá žalovaný, čo popierať a nemôže uplatniť aké prostriedky procesnej obrany, a preto je potrebné žalobu zamietnuť. Žalobca zároveň v žalobe tvrdí, že „postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlásil podaním zo dňa 14.02.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.“ avšak žalobca v návrhu neuvádza žiaden prostriedok procesného útoku k tomu, na základe čoho (akého dojednania / práva) došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti sp. úveru a rovnako netvrdí nič o tom, či a akým spôsobom výzvu podľa ust. § 565 OZ žalovanému doručil (ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. a opätovne poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007). Vzhľadom na uvedené nemá čo popierať a nemôže uplatniť aké prostriedky procesnej obrany. Nakoľko žalobca netvrdí žiadne skutkové tvrdenie ani neoznačil žiaden dôkaz o tom, či a ako si postupca splnil svoju povinnosť uvedenú vyššie, resp. sa vyjadruje len vágne a neurčito, a konečná splatnosť podľa zmluvy bola 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 Zmluvy, má za to, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia, že pôvodný veriteľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a teda že pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka (ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.), a preto je potrebné žalobu zamietnuť. Žalobca v žalobe tvrdí, že „Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00686 930(ďalej len „postupca „) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v

čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní..." avšak predpokladom platného postúpenia pohľadávky je, že banka písomne výzve klienta postupom podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a táto výzva ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi doručený (ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.). Návrh na vydanie PR bol podaný na súd dňa 04.02.2022. Žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, však nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by postupca (pôvodný veriteľ) doručil alebo aspoň odoslal žalovanému výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Súd koná o podanej žalobe, teda o vznesených prostriedkoch procesného útoku - skutkových tvrdeniach žalobcu. Nakoľko žalobca v žalobe (návrhu na vydanie platobného rozkazu) netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si postupca (pôvodný veriteľ) splnil povinnosť podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách máme za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a je potrebné žalobu zamietnuť. Ďalej poukazoval na to, že podľa zmluvy o postúpení (čl. VII. Záverečné ustanovenia, bod 7.1) je účinnosť zmluvy o postúpení viazaná na deň pripísania odplaty na bankový účet Postupcu. Žalobca však nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiaden dôkaz o tom, že by táto odplata bola uhradená. Keďže žalobca v tomto smere nič neuvádza, žalovaný nemá čo poprieť. Ďalej namietal, že návrh na vydanie PR je neurčitý v dôsledku neunesenia bremena tvrdenia žalobcu. Žalobca v návrhu uvádza: „Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 8 860,29 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 8 517,18 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 332,48 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 10,63 EUR" Z návrhu však nie je zrejmé, kedy dlh vznikol, z čoho tento dlh pozostáva, ako dospel Žalobca práve k uvedenej sume, v dôsledku čoho je návrh neurčitý a zmätočný a žalovaný sa k nemu nevie relevantným spôsobom vyjadriť. Nakoľko žalobca tak, ako uvádzame vyššie, nevzniesol také prostriedky procesného útoku, ktoré preukazujú jeho legitímáciu v tomto konaní, žalovaný nemá čo popierať a nemôže vznášať, aké prostriedky procesnej obrany a z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia zo strany žalobcu navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný ďalej poukázal na právne následky neplatného zosplatnenia dlhu. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že konečná splatnosť podľa Zmluvy bola 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 Zmluvy, a že teda ešte nenastal prirodzený termín konečnej splatnosti sp. úveru. Zmluva bola uzavretá dňa 21.6.2018.

4. Žalovaný ďalej poukázal na znenie ust. § 17 ods. 1 OZ, ktoré je v súčasnom znení súčasťou nášho právneho poriadku s účinnosťou od 23.12.2015, a teda bolo v danom znení účinné aj v čase účinnosti tvrdeného postúpenia pohľadávok zo zmluvy o sp. úvere. Predmetom postúpenia v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ môžu byť len také pohľadávky, u ktorých nastala prirodzená splatnosť celého sp. úveru (teda nie splatnosť jednotlivých čiastok, resp. splátok), alebo u ktorých došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého sp. úveru. Uvedené vyplýva jednak z logického výkladu znenia ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, ale hlavne vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 438/2015 Z. z. Zákon č. 438/2015 Z. z. bol do NR SR predložený dňa 28.8.2015 ako „Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony"; išlo o návrh poslancov V. Jasaň, J. Laššáková, R. Madej, M. Kéry, V. Kučerová, A. Vitteková. Pôvodný návrh novely ZoSÚ znel tak, že ust. § 17 ZoSÚ bude znieť nasledovne: „Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôže veriteľ previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu^{21a}) a predpisov upravujúcich konkurzné konanie.". Z dôvodovej správy k tomuto návrhu zákona sa teda veľa k úmyslu zákonodarcu nedozvieme. Avšak dňa 4. novembra 2015 prijal Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky uznesenie č. 682, kde odporučil NR SR návrh zákona schváliť so zmenami a doplnkami, pričom ust. § 17 ods. 1 navrhol zmeniť de facto tak, ako bolo nakoniec prijaté (až na formálno-technickú zmenu), kde tieto zmeny Ústavnoprávny výbor odôvodnil nasledovne: „Navrhuje sa sprísniť predpoklady sukcesie do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi tak, aby sa vzťahovala aj na prípady prechodu pohľadávok a navrhovaná úprava by tak nemohla byť obchádzaná napr. zmluvami o predaji podniku. Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti. Ustanovenie odseku 2 upravuje taxatívne prípady výnimiek z kogentného pravidla odseku 1. Právna úprava sa týka rovnako aj inkasocesia. Porušenie navrhovaného zákazu bude zakladať absolútnu neplatnosť právneho úkonu.". Pre úplnosť dodávam, že ÚPV NRSR navrhoval prevod medzi „veriteľmi zapísanými v registri vedenom Národnou bankou Slovenska", v II. čítaní bol predložený pozmeňujúci návrh poslancov Anny Vittekovej a Róberta Madeja, ktorý navrhli

zmeniť ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ tak, ako bolo napokon prijaté, a síce „prevod medzi veriteľmi oprávnenými poskytovať sp. úver... išlo teda o tú formálno-technickú zmenu, ktorú sme uvádzali vyššie, pričom aj tento pozmeňujúci návrh v odôvodnení zdôrazňuje, že „Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti“. Z dôvodovej správy tak jednoznačne vyplýva, cieľom novej právnej úpravy bolo previesť len pohľadávku ako celok. Dovoľujeme si pritom uviesť, že v zmysle uznesenia NS SR 1Sžf/93/2015 „dôvodová správa síce nie je záväzným prameňom práva, avšak je významným výkladovým prameňom, nakoľko je v nej premietnutý účel a cieľ navrhovanej právnej úpravy“. Navyše, aj v spotrebiteľskom práve Najvyšší súd SR prijal známe rozhodnutie, ktoré založil len a výlučne na dôvodovej správe (teleologický výklad). Ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018, ktorým prelomil dovtedajšiu súdnu prax, v zmysle ktorej dovtedy súdy požadovali členenie splátok sp. úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, a to pod sankciou bezúročnosti. Najvyšší súd SR svoje rozhodnutie založil výlučne na posúdení toho, čo bolo účelom zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe k návrhu zákona č. 129/2010 Z. z., a síce že týmto účelom bolo transponovať Smernicu v plnom rozsahu a od tejto sa neodkláňať. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 12CoCsp/31/2021 zo dňa 26. 08. 2021, ktorý riešil skutkovo obdobnú, resp. identickú vec vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. (teda pri identickom žalobcovi), kde z odôvodnenia poukazujeme na uvedené body: „26. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offa, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NSSR sp. zn. 2Cdo 205/2009, z 29. 06. 2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014). Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 ZoSU, ktorý upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok v tomto ustanovení na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 25. 07. 2022, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. V zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ je zákonnou podmienkou účinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením. Uviedol, že žalobca tvrdí, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená 14.02.2019. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 15.10.2018. Uvedené potvrdzuje aj časové hľadisko (ust. § 53 ods. 9 OZ, ust. § 565 OZ), kde sa pre vyhlásenie predčasnej splatnosti vyžaduje, aby bol spotrebiteľ v omeškaní so splátkou aspoň po dobu 3 mesiacov a veriteľ ho pred zosplatnením upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súdna prax ani právne teória nie sú jednotné v tom, či na to, aby veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť, spotrebiteľ musí byť v omeškaní so splátkou 3 mesiace a zároveň musí uplynúť dodatočná ochranná lehota 15 dní, alebo, či postačuje, že spotrebiteľ je v omeškaní so splátkou 3 mesiace a ochranná lehota 15 dní plynie v ich rámci. Každopádne, v oboch prípadoch sa, za predpokladu, pohľadávka žalobcu javí ako premlčaná. Nakoľko boli splátky splatné k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, ku dňu 14.02.2019 mohol byť žalovaný v omeškaní so splátkou 3 mesiace a 15 dní najneskôr pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.10.2018 (1. v mesiac omeškania 15.11.2018, 2. mesiac omeškania 15.12.2018, 3. mesiac omeškania 15.01.2019, uplynutie ochrannej lehoty 15 dní dňa 30.01.2019, zosplatnenie listom zo dňa 14.02.2019). Ak by sme aj nerátali ochrannú lehota 15 dní, nakoľko boli splátky splatné k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, ku dňu 14.02.2019 mohol byť žalovaný v omeškaní so splátkou 3 mesiace najneskôr pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.10.2018 (1. v

mesiac omeškania 15.11.2018, 2. mesiac omeškania 15.12.2018, 3. mesiac omeškania 15.01.2019, zosplatenie listom zo dňa 14.02.2019). Premlčacia doba teda v zmysle ust. § 103 OZ začala plynúť v oboch názorových prúdoch dňa 15.10.2018. Návrh Žalobcu na začatie konania bol súdu doručený dňa 04.02.2022, t.j. po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby v prípade aplikácie oboch právnych názorov. Na základe vyššie uvedených skutočností vznášame voči uplatnenému nároku námietku premlčania. Vzhľadom na uvedené preto navrhujeme, aby príslušný konajúci súd zamietol žalobu v celom rozsahu a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný ďalej poukázal na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a na to, že zmluva nemá predpísané náležitosti. Žalovaný prehlasuje, že všetky platby, ktoré historicky v súvislosti z predmetným úverom vykonal započítava najprv na istinu a potom na úroky.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 21.06.2018, všeobecnými poisťovacími podmienkami, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 14.02.2019, výzvou z 04.05.2018, kópiou poštových podacích hárkov, oznámením o postúpení z 12.11.2021, , prehľadom na čl. 33, správami o pobyte žalovaného, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného s ich prílohami a prehľadom úrokových sadzieb bank.

6. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 21.06.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej poskytol predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 9947,20 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v 84 mesačných splátkach vo výške 170,59 eur. za podmienok dohodnutých v zmluve.

8. Podľa čl. I. zmluvy, výška spotrebiteľského úveru: 9 947,20 EUR, slovom deväťtisícdeväťstoštyridsaťsedem EUR (ďalej len "Úver"). Druh Úveru: spotrebiteľský úver s pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami, ktoré sa skladajú zo splátky istiny Úveru a splátky úroku z nesplatených záväzkov Dlžníka, uvedených nižšie v Základných podmienkach tejto Zmluvy, vo zvyšnej časti bezúčelový úver. Výška úrokovej sadzby: 10,90 % ročne, pričom pri výpočte úrokov sa vychádza zo skutočného počtu dní v jednotlivých mesiacoch a predpokladu dĺžky kalendárneho roka 360 dní. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov: 12,91 %. Výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov: 9,68 %. Výška odplaty: 12,90 %. Výška najvyššej prípustnej odplaty: 19,62 %- Konečná splatnosť Úveru: 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 Zmluvy. Termín Splátky: 15. dňa príslušného mesiaca. Počet Splátok: 84. Výška Splátky: 170,59 EUR. Výška nesplatených záväzkov Dlžníka: 1 947,20 EUR, t.j. výška nesplatených záväzkov Dlžníka voči Veriteľovi ku dňu 10.08.2017. V prípade, ak sa Úver poskytne až po dni, ku ktorému boli vyčíslené nesplatené záväzky, tak sa výška nesplatených záväzkov navýši o úroky, ktoré sa stanú splatné odo dňa vyčíslenia až do dňa poskytnutia Úveru. II131HH13MIH1I, UDI: 130000378710. Doplnkové poistenie Úveru: typ A - poistenie pre prípad: - smrti (s klesajúcou poisťovnou sumou), - úplnej invalidity (iba v prípade, že Dlžník nemá k dátumu uzavretia Zmluvy priznanú invaliditu). Výška mesačného poisťového pre poistenie: 3,24 EUR. Úrok z omeškania: vo výške určenej podľa predpisov občianskeho práva. Číslo bežného účtu Dlžníka (IBAN): R. (ďalej len "Účet"). Adresa na doručovanie písomností Dlžníkovi: za oznámenie na základe tejto Zmluvy sa považuje aj oznámenie telefónom, e-mailom alebo inými elektronickými médiami, za predpokladu adresovania správ na doleuvedenú adresu (neplatí pre poistenie, kde je vyžadovaná len písomná forma) adresa Dlžníka : R. X. H.E. XX/ X, Y. X. V., XXXXX, telefónne číslo : +XXXXXXXXXXXX, e-mailová adresa : J..R..M.. Dlžník doručuje Veriteľovi písomnosti na adresu sídla Veriteľa alebo na inú dohodnutú adresu alebo inými dohodnutými elektronickými komunikačnými médiami. Dlžník a Veriteľ sa dohodli, že heslo, ktoré si Dlžník určil na zasielanie výpisov e-mailom z Účtu, bude zároveň aj heslom určeným na zasielanie ďalších informácií, výziev a upozornení zo strany Veriteľa, týkajúcich sa Zmluvy. V prípade, ak Dlžník má aktivované doručovanie výpisov z Účtu, vedeného Veriteľom, do prostredia internet bankingu, zmluvné strany sa dohodli, že Veriteľ je oprávnený doručovať písomnosti v zmysle tejto Zmluvy v elektronickej forme do prostredia internet bankingu. Výška celkovej čiastky, ktorú musí Dlžník zaplatiť: 14 489,56 EUR. Názov a adresa kontrolného orgánu: Národná banka Slovenska, Imricha Karvaša 1,813 25 Bratislava, web: www.nbs.sk, email: info@nbs.sk Poplatky spojené s Úverom: • Poplatok za Úver: 160,00 EUR, • Poplatok za predčasné splatenie Úveru: 0,00 EUR do sumy 10 000,00 EUR predčasne splácaného Úveru za

predchádzajúcich 12 mesiacov, nad túto sumu vo výške 1,00 % z výšky predčasne splácaného Úveru, najviac však v zákonom stanovenej výške, • V prípade omeškania Splátky má Veriteľ právo uplatniť si a zúčtovať skutočné náklady na vymáhanie pohľadávky.

9. V článku II boli dohodnuté podmienky poskytnutie úveru a čl. III podmienky splácania úveru s uvedením výšky splátok, rozpisu splátky a termínov.

10. Listom z 04.05.2018 (čl. 29) veriteľ upozornil žalovaného na to, že eviduje nedoplatok na splátkach. Vo výzve uviedol, že Tatra banka, a.s. upozornila žalovaného, že eviduje voči nemu ku dňu 03.05.2018 nasledovné pohľadávky v omeškani: Kreditná karta 3111046378 107,69 EUR, Spotrebiteľský úver LD1729300004 54,18 EUR, Spotrebiteľský úver LD1723100002 158,96 EUR, Spotrebiteľský úver LD1728600171 125,41 EUR, Spotrebiteľský úver LD1712500409 85,56 EUR, Spotrebiteľský úver LD1722200023 186,47 EUR, Spotrebiteľský úver LD1704700003 16,63 EUR, Omeškaná suma na poistnom je započítaná v uvedenej výške dlžnej sumy. Žalovaného vyzvali o úhradu najneskôr do 5 kalendárnych dní. Žalovaného upozornil, že ak pohľadávku v omeškani v stanovenom termíne neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti vyššie uvedených úverových produktov. V takom prípade Vám vznikne povinnosť uhradiť celú nesplatenú pohľadávku naraz. Upozornili žalovaného, že pohľadávku tiež môžeme postúpiť na vymáhanie externej inkasnej spoločnosti alebo advokátskej kancelárii.

11. Doručenkou svedčiacu o prevzatí tejto výzvy súdu nedoručil.

12. Listom na list zo dňa 14.02.2019 (čl. 27) vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Vyzval žalovaného na úhradu celkovej dlžnej sumy 8990,23 eur. K tejto výzve žalobca doručenkou nedoložil. Uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam do dnešného dňa neeviduje úhradu splatnej pohľadávky Tatra banky, a.s. zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3017540818. Keďže tento stav pretrváva viac ako tri mesiace od vzniku omeškania, v zmysle príslušných ustanovení Pôžičky / Úveru vyhlasuje splatnosť pôžičky / úveru dňom doručenia tohto oznámenia sa stáva splatnou pohľadávka z Pôžičky / Úveru Banky, ktorá pozostáva z istiny úveru, úrokov z istiny, úrokov z omeškania, a zmluvne dohodnutých poplatkov, tak ako sú špecifikované nižšie (ďalej len "Pohľadávka"). Číslo pôžičky / úveru: 3017540818. Výška pohľadávky z úveru k 13.02.2019: 8 990,23 EUR. Z toho: istina 8 596,50 EUR, riadny úrok 386,91 EUR, úrok z omeškania 6,82 EUR, náklady spojené s vymáhaním 0,00 EUR. Omeškaná suma na poistnom je započítaná v uvedenej výške dlžnej sumy. O úhradu požiadal na účet R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Variabilný symbol: XXXXXXXXXXX. Uviedol, že ak si zvolil poistenie pôžičky / úveru, dňom vyhlásenia splatnosti poistenie v zmysle poistných podmienok zaniká. Doručenkou svedčiacu o prevzatí tejto výzvy nedoručil.

13. Z prehľadu splátok a vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 2834,04 eur do podania žaloby, čo vyplýva aj z vyjadrenia samotného žalobcu a ním predloženého výpisu. Spôsob započítavania úhrad žalobcom, vyplýva z jeho vyjadrenia.

14. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

15. Podľa ust. §1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa ust. § 2 písm.a),b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

17. Podľa ust. § 9 ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
a) druh spotrebiteľského úveru,

b)obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c)adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d)meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e)identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f)dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g)celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h)opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i)úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)odplatu podľa osobitných predpisov,

k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

19. Podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa ust. § 11 ods. 3 cit. zákona ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

21. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa ust. § 53 ods. 2,3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

25. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa ust. § 17 ods. 1 písm.a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

35. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa ust. § 45 ods. I OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

37. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Súd zistil, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva na diaľku v zmysle ustanovení zákona č. 266/2005 Z.z.. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu je neplatná.

39. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 9947,20 eur a žalovaný sa

zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 84 anuitných splátkach vo výške 170,59 eur mesačne pri úrokovej sadzbe 10,90 % a za podmienok uvedených v zmluve, tak ako je to vyššie uvedené.

40. Z predložených listinných dokladov a vyjadrení žalobcu, mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech veriteľa uhradil finančné prostriedky vo výške 2834,04 eur do podania žaloby. Úver mal byť podľa žalobcu zosplatený tak, ako je to vyššie uvedené.

41. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

42. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

43. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s poukazom na vznesené námietky žalovaného.

44. Ako prvou sa súd zaoberal námietkou žalovaného, čo sa týka platnosti postúpenia a zosplatenia úveru.

45. Žalovaný namietal nedoručenie upozornenie pred zosplatením a nedoručenie samotného vyhlásenia predčasnej splatnosti, čo má za následok v zmysle zákona, nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a nesplnení predpokladov podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

46. Žalovaný tiež namietal, že zmluva obsahuje viaceré zmluvne podmienky, ktorá svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v jeho neprospech a namietal aj premlčanie.

47. Súd sa v zmysle obrany žalovaného sa najskôr zaoberal a skúmal platnosť postúpenia pohľadávky a otázkou, či bola pohľadávky platne a v súlade so zákonom postúpená a či došlo k platnému zosplateniu dlhu ako aj to, či zosplatenie dlhu bolo vykonané v súlade so zákonom a či má právny účinky predpokladané zákonom a teda či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

48. Z listinných dôkazov predložených žalobcom súd zistil, že žalobca nepreukázal súdu doručenie žalovanému výzvy v ktorej by upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný a ani doručenie samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalovanému. Preto žalobca nemôže požadovať jednorazové splatenie celého dlhu. Z tohto dôvodu preto neboli ani splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom v zmysle ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zz. na žalobcu a žalobca preto nemá ani aktívnu legitimáciu na podanie žaloby.

49. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

50. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

51. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

52. Žalobca tvrdil, že žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru". Ako súd uviedol, žalobca tieto tvrdenia nepreukázal. V zmysle zákona a ustálenej judikatúry sa vyžaduje, aby veriteľ preukázal doručenie a prevzatie dlžníkom upozornenia na možnosť vyhlásiť úvere za predčasne splatný a aj samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. Žalobca tieto skutočnosti súdu nepreukázal. Žiadne doručky svedčiace o prevzatí týchto výziev súdu nedoručil. Podacie hárky svedčiace o odoslaní týchto listov neznamenajú ich prevzatie. Žalovaný prevzatie týchto listín poprel. V zmysle ustanovení CSP je žalobca povinný svoje tvrdenia preukázať, čo v danom prípade neurobil.

53. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva." Predpokladom platného zosplatenia sp. úveru podľa platnej legislatívy a zo ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Z. z. je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a že toto upozornenie ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi doručený podľa ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.

54. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, (zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007), z ktorého vyplýva: „Pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu v súdnom konaní musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na pošte.".

55. Ako uviedol žalovaný žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, tak nielenže neunesol dôkazné bremeno, ale dokonca ani len bremeno tvrdenia k tomu, že by Postupca splnil svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a že tento právny úkon bol v súlade s platnou právnou úpravou a súdnou praxou žalovanému riadne doručený, resp. čo i len odoslaný.

56. Žalobca neunesol bremeno tvrdenia, že pôvodný veriteľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, že ju platne vyhlásila a teda, že následne pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka t.j. žalobcu (ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.).

57. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že pôvodný veriteľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a teda, že pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka (ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z.).

58. Keďže z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojej aktívnej legitímácie, ktorá podľa súdu nie je daná a žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby z dôvodu neplatného zosplatenia dlhu dôvodov a následného neplatného postúpenia pohľadávky, súdu neostávalo nič iné ako žalobu zamietnuť.

59. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že konečná splatnosť podľa Zmluvy bola 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 Zmluvy, a že teda ešte nenastal prirodzený termín konečnej splatnosti sp. úveru. Zmluva bola uzavretá dňa 21.6.2018.

60. Súd ďalej v tomto smere poukazuje na rozhodnutia vydané KS Prešov č. 17Co/79/2019, rozhodnutie OS Skalica č. 3C/74/2016, 3C75/2016 a rozhodnutie OS Košice I. č. 36Csp/218/2018.

61. Žalovaný poukázal na to, že predmetom postúpenia v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ môžu byť len také pohľadávky, u ktorých nastala prirodzená splatnosť celého sp. úveru (teda nie splatnosť jednotlivých čiastok, resp. splátok), alebo u ktorých došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého sp. úveru. Uvedené vyplýva jednak z logického výkladu znenia ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, ale hlavne vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 438/2015 Z. z. Zákon č. 438/2015 Z. z. bol do NR SR predložený dňa 28.8.2015 ako „Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony“; išlo o návrh poslancov V. Jasaň, J. Laššáková, R. Madej, M. Kéry, V. Kučerová, A. Vitteková. Pôvodný návrh novely ZoSÚ znel tak, že ust. § 17 ZoSÚ bude znieť nasledovne: „Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôže veriteľ previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu^{21a}) a predpisov upravujúcich konkurzné konanie.“. Z dôvodovej správy k tomuto návrhu zákona sa teda veľa k úmyslu zákonodarcu nedozvieme. Avšak dňa 4. novembra 2015 prijal Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky uznesenie č. 682, kde odporučil NR SR návrh zákona schváliť so zmenami a doplnkami, pričom ust. § 17 ods. 1 navrhol zmeniť de facto tak, ako bolo nakoniec prijaté (až na formálno-technickú zmenu), kde tieto zmeny Ústavnoprávny výbor odôvodnil nasledovne: „Navrhuje sa sprísniť predpoklady sukcesie do práv veriteľa v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi tak, aby sa vzťahovala aj na prípady prechodu pohľadávok a navrhovaná úprava by tak nemohla byť obchádzaná napr. zmluvami o predaji podniku. Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti. Ustanovenie odseku 2 upravuje taxatívne prípady výnimiek z kogentného pravidla odseku 1. Právna úprava sa týka rovnako aj inkasocessie. Porušenie navrhovaného zákazu bude zakladať absolútnu neplatnosť právneho úkonu.“. Pre úplnosť dodávam, že ÚPV NRSR navrhoval prevod medzi „veriteľmi zapísanými v registri vedenom Národnou bankou Slovenska“, v II. čítaní bol predložený pozmeňujúci návrh poslancov Anny Vittekovej a Róberta Madeja, ktorý navrhli zmeniť ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ tak, ako bolo napokon prijaté, a síce „prevod medzi veriteľmi oprávnenými poskytovať sp. úver... išlo teda o tú formálno-technickú zmenu, ktorú sme uvádzali vyššie, pričom aj tento pozmeňujúci návrh v odôvodnení zdôrazňuje, že „Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti“. Z dôvodovej správy tak jednoznačne vyplýva, cieľom novej právnej úpravy bolo previesť len pohľadávku ako celok. Dovoľujeme si pritom uviesť, že v zmysle uznesenia NS SR 1Sžf/93/2015 „dôvodová správa síce nie je záväzným prameňom práva, avšak je významným výkladovým prameňom, nakoľko je v nej premietnutý účel a cieľ navrhovanej právnej úpravy.“. Navyše, aj v spotrebiteľskom práve Najvyšší súd SR prijal známe rozhodnutie, ktoré založil len a výlučne na dôvodovej správe (teleologický výklad). Ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018, ktorým prelomil dovtedajšiu súdnu prax, v zmysle ktorej dovtedy súdy požadovali členenie splátok sp. úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, a to pod sankciou bezúčelnosti. Najvyšší súd SR svoje rozhodnutie založil výlučne na posúdení toho, čo bolo účelom zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe k návrhu zákona č. 129/2010 Z. z., a síce že týmto účelom bolo transponovať Smernicu v plnom rozsahu a od tejto sa neodkláňať. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 12CoCsp/31/2021 zo dňa 26. 08. 2021, ktorý riešil skutkovo obdobnú, resp. identickú vec vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. (teda pri identickom žalobcovi), kde z odôvodnenia poukazujeme na uvedené body: „26. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offa, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NSSR sp. zn. 2Cdo 205/2009, z 29. 06. 2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014). Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 ZoSU, ktorý upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok v tomto ustanovení na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. nastala splatnosť už

aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru.

62. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 25. 07. 2022, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. V zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ je zákonnou podmienkou účinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením.

63. Žalobca v danom prípade nepreukázal doručenie jednak upozornenia na možnosť vyhlásiť dlh za predčasne splatný a ani oznámenie o vyhlásení mim. splatnosti dlhu, osobne žalovanému. V dôsledku čoho nemožno priznať takémuto úkonu právne účinky predpokladané zákonom.

64. Súd poukazuje, že keďže dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby z vyššie uvedených dôvodov, súd sa ďalšími námietkami žalovaného bližšie nezaoberal vyššie uvedených dôvodov, keďže žaloba bola zamietnutá pre nedostatok aktívnej legitimácie.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

66. Súd žalobu zamietol. Úspešný tak bol žalovaný, ktorá má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.